

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 8/1939 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om kommunala barnmorskor i landskapet Åland.

I anledning av förenämnda framställning, varöver landstinget inbegär lagutskottets utlåtande, får utskottet vördsammast framhålla följande:

Såsom landskapsnämnden i sin motivering framhåller har behovet av ifrågavarande landskapslag gjort sig starkt gällande och får utskottet därför, sedan de hinder, som föranlett underkännande av landstingets beslut av den 24 november 1938, blivit undanröjda, förorda godkännande av landskapsnämndens framställning, som enligt vad utskottet övertygat sig om i allt övrigt bygger på landstingets tidigare beslut.

Detta innebär emellertid icke, att utskottet skulle godtaga den uppfattning, som kommit till uttryck i Högsta domstolens såsom grund för presidentens ställningstagande lagda utlåtande. Enligt denna uppfattning skulle nämligen - för så vitt utlåtandet icke kan tänkas hava avseende endast å vad i föreliggande fall skall anses lämpligt - landstinget genom antagande av landskapslag, som i något avseende strider mot tidigare i administrativ väg utfärdad förordning, överskrida sin lagstiftningsbefogenhet. Självstyrelselagen, som uppdrager gränserna för landstingets lagstiftningskompetens, innehåller icke någon sådan begränsning av landstingets rätt att lagstifta. Ej heller kan en sådan begränsning härledas ur allmänna lagstiftningsprinciper. Tvärtom kan man av stadgandet i Regeringsformens § 28 mom. 1, att i förordning icke må upptagas stadgande, som innebure ändring av lag, draga den slutsatsen, att förordning skall stå tillbaka för lag.

För såvitt utlåtandet därför avser att giva uttryck åt en allmän uppfattning om landstingets lagstiftningsrätt, måste utskottet mot denna uppfattning inlägga sin bestämda protest, ty den innebär att landstinget betages rätten att genom lagstiftning ingripa i förhållanden, som tidigare reglerats genom förordning, även om dessa förhållanden eljest skulle underligga landstingets behörighet. Samtidigt får utskottet understryka att utskottets förordande av landskapslagen, sådan den nu förelagts landstinget, icke får betraktas såsom ett gillande av Högsta domstolens meranämnda uppfattning, utan måste ses mot bakgrunden av nödvän-

digheten att få denna landskapslag till stånd.

Hänvisande till ovensagda får utskottet värdsammast för landstinget
föreslå,

att landstinget ville godkänna lagförslaget.

Mariehamn den 17 november 1939.

På lagutskottets vägnar:

T. Brenning

Arvid Sjöblom

Närvarande: Tor Brenning, ordförande, Jonatan Sjöblom, Johannes
Holmberg, Evald Häggblom och Arthur Larson.